

мо Мѣжа, кой ще быде Наро́дъ Войво́да, да Ти не бѣди Наро́дъ, катò Овцы безъ Пастыра. — Тако Моусей всегда́ само за Наро́дное благополѣчїе са грѣжи, а самаго себе совѣмъ заворавла. — Взѣми Навина, рече мѣ Бѣгъ. Онъ ѣ Мѣжъ полнъ дѣха Моего. Предай мѣ Достоинство, положи на него рѣцы твоа, и иъзведи го предъ Первосвѣщенника и всего Наро́да. Немъ нека са покорї весь Исраїлъ.

Моусей направи, како цю мѣ ѣ Бѣгъ заповѣдалъ, и рече Навинъ: Утѣши са и не са Отчавай! ты ще Отведешъ Наро́дъ тойъ въ зѣмлю, Отъ Бѣга Праотцемъ нѣхнимъ Обѣщаннъ, и ще ю подѣлишъ междѣ нѣми. Бѣгъ ще быде съ токою, и силнаа мышца Бѣго не ще та Остави.

И Наро́дъ тако рече: Бѣгъ ще ви подѣгне Отсредъ Братїи ва́шей Проро́ка, катò и мене, него послѣшай те! И кой не бы го слѣшалъ, тойъ ще быде истребленъ Отъ Наро́да.

Послѣ това возлѣзе Моусей на планинѣ Нававъ, Отъ гдѣ мѣ показа Бѣгъ всѣчкїй предѣлъ Ханаанскїй, говорѣщи: Вѣждь! таа ѣ зѣмла, кою сама Обѣщалъ Авраамъ, Исаакъ и Иаковъ. Нынѣ си ю очима видѣлъ; но въ ню не ще да влѣзешъ. — Съ краснымъ тѣмъ на Ханаанъ погледомъ услади Бѣгъ Моусеовъ смѣрть — кой авѣе послѣ това умрѣ тихо и блаженно.